

seende betryggende Forsvar, hvad ogsaa det ærede Medlem vil kunne overbevise sig om, forsaavidt han faar Veilighed til at se de meget omstændelige Bilag, der ville blive sendte det eventuelle Udvalg. At det skulde være uheldigt at have vaade Grave fremfor tørre Grave, har jeg først hørt nu. Der kan maaske nok være forskjellige Meninger derom; men i Almindelighed foretrækkes dog vaade Grave. Sluttelig tror jeg heller ikke, at det ærede Medlems Anskuelse med Hensyn til en Flaades Rolle er rigtig. Det ærede Medlem mener, at, naar to Flaader staa ligeoverfor hinanden, vil den underlegne ikke udrette Betydeligt, og det ærede Medlem mener tillige, at man har historiske Vidnesbyrd derom. Nu vil jeg for det Første sige, at alle de historiske Vidnesbyrd, man har fra Seilskibenes Tid, have egentlig ingen Betydning, ligeoverfor Pantserflibene, og mindst naturligtvis et saadant Tilfælde, som Exemplet fra 1854, da den engelsk-franske Flaade gik til Krim; thi da bestod den engelsk-franske Flaade væsentligst eller ialtfald for en meget stor Del af Dampflibe, og den russiske Kampflaade var udelukkende en Seilflaade, saa der var ikke Tale om, at den kunde gaa ud imod den førstnævnte. Men jeg vil tro, at, hvor der ikke er særdeles Meget at vinde, vil vel den svagere Sømagt undgaa at søge ud i Kamp med den stærkere. Noget Saadant var Tilfældet i 1870, da Frankrig førte Krig med Tydskland. Tydsklands Flaade var den franske langt underlegen, men den havde heller ikke Meget at vinde ved at gaa ud. Frankrig angreb ikke de tydske Kyster, og den Blokade, som blev iværksat, tror jeg heller ikke i nogen særdeles høi Grad generede Tydskland. Altsaa, under saadanne Omstændigheder anser jeg det for høist rimeligt, at den underlegne Flaade ikke løber ud. Men en ganske anden Sag er det under Omstændigheder som dem, hvorunder man her tænker sig at bruge Flaaden, hvor det gjælder om at gjøre sit Yderste for at forhindre et Landgangsforetagende. Standsse saadanne Skibe kan man kun, forsaavidt det lykkes at løbe dem ned. Der er ikke Tale om, at hurtige Pantserflibe kunne standses paa samme Maade, som et Seilflib i tidligere Tid. Den hele uhere Optaktik er netop baseret paa det Princip, at man ikke saaledes kan standsse Skibene. Vor Flaade skal altsaa ikke under almindelige Omstændigheder søge en Kamp mod den overlegne Flaade i rym Sø; dette vil formentlig kun føre til dens Ødelæggelse, men derimod vil den kunne virke overordentlig Meget, naar den har Steder, hvor den kan søge Beskyttelse, og hvorfra den dernæst kan bryde ud, naar det gjælder om at søge at trænge ind i en

ffjendtlig Transportflaade. At Chancerne for dette Sidste ere svage, tror jeg ikke. Man har jo meget hurtige Pantserflibe og Torpedobaade, og det skulde være mærkeligt, om det ikke skulde lykkes for nogle af dem at komme ind, og isaafald kunne de Ødelæggelser, de foranlige, være overordentlig store. Jeg tror derfor, at vi ville begaa en overordentlig stor Feil, om vi ikke udvikle vort Søværn saaledes, at det kan gribe kraftigt ind i Krigens Gang.

Jeg har et Par Bemærkninger at gjøre ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermøse). Jeg vil begynde med at takke ham for den Tilslutning, han i det Hele taget gav Lovforslaget, og saavidt jeg nu erindrer, var der kun et eneste Punkt imellem os, nemlig med Hensyn til det befæstede Punkt i Sjælland. Jeg begyndte jo selv med at erkjende, at der klæber endel Mangler ved det befæstede Helgenæs, men jeg mente dog efterat have overveiet denne Sag nøie og naturligtvis raadført mig med Andre, at det var det, man helst skulde vælge; iøvrigt skal jeg i saa Henseende være villig til at lade mig overbevise. Men naar nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds anstillede en Sammenligning mellem Helgenæs og Afstøttet bagved Lille Bildmose med dets Befæstning Nord for Limfjorden, kan jeg ikke se, at det var en fuldt upartist Sammenligning. Jeg tror, at det ærede Medlem, uagtet han mente, at han ikke havde ladet sig paavirke deraf, dog har ladet sig paavirke af, hvad han kaldte Faderkærlighed for dette Projekt. Jeg skal paa dette Sted kun fremhæve, at de faktiskte Forhold, som vi gik ud fra, ere saa høist forskellige, thi deraf kan vistnok det Meste forklares. Det ærede Medlem sagde, at Længden af den Linie, der skulde forsvares, var 14,000 Alen. Den er 32,500 Alen, hvoraf rigtignok 9,000 ligger bagved Bildmosen, men der bliver dog 23,500 Alen tilbage, altsaa ikke saa overordentlig langt fra det Dobbelte af, hvad det ærede Medlem mente. Jeg tror forøvrigt ogsaa, at det ærede Medlem egentlig har for stærke Tanker om Muligheden af at komme over den lille Bildmose. Den udvænte Kommission siger i sin Betænkning, at Moosen kan passeres af Fodfolk i spredt Orden, hvilket er endel mere, end hvad det ærede Medlem udtalte, at kun en enkelt Mand kan komme over. Dernæst vil jeg minde om, at foruden denne Linie er der to Mil Kystlinie, som man ingenlunde kan se fuldstændig bort fra, idet der kan ske Angreb fra Søen. Men under disse Forhold vil det ærede Medlem vistnok ikke finde en Besætning af 10 a 12,000 Mand for høit anslaaet, naar, som han siger, Fæst-